

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORNIA VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR. — UREDNISTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO II.

LJUBLJANA, PETEK, 24. DECEMBRA 1937.

ŠTEV. 15.

SUETA NOČ

Spet bodo spokojno zapeli zvonovi v tiho sveto noč. Njihov glas bo splaval kakor pesem fanfar preko zasneženih polj, mimo silnih mest in šepetajočih gozdov do poslednjega okna, da oznani vsem, ki so dobre volje, da se je rodil Zveličar, ki je Kristus Gospod.

Srečen, če pričakuješ svojega Kralja s tistim svetim veseljem, kakor si ga pričakoval v svojih mladih dneh!

Zopet se rodi, kakor pred tisoč devetsto leti. Zopet prihaja, da vpostavi svoje kraljevsko žezlo na svetu. V šole, tovarne, delavnice, pisarne, parlamente . . . Kakor pred tisoč devetsto leti.

Brat, ali je Novorojeni že tvoj kralj? Potem ne boš preslišal njegovega naročila, da vstopiš v vrsto »Kristusovih vojščakov, ki se bodo z vsemi močmi trudili, da rešijo človeško družino strašne propasti.«

Sodelavec pri osvajanju sveta! Ali se zavedaš, kako odlikovanje je ta naloga?

Poklekni v sv. noči pred jaslvice in obljubi svojemu mlademu Kralju, da mu boš zvest do končne zmage. Prosi ga, naj pošlje skoraj božičnega miru vsemu človeštvu! Tudi nesrečnim bratom v Španiji! Pa še za tiste, ki ne uvidijo, da si je sam satan ustanovil na zemlji polke, s katerimi se bori proti Bogu; poprosi, da bi se kmalu složno pridružili Kristusovemu boju za zopetno osvojitve sveta.

Tako stori in Kralj v jaslcah bo vesel tvojih molitev!

Slovenska akademija znanosti in umetnosti

Náša najvišja kulturna ustanova, slovenska akademija znanosti in umetnosti, je ustanovljena.

Vest, da je slovenska akademija stopila v življenje, je vzbudila vesel odmev tudi med našimi dijaškimi vrstami. Z velikim zadovoljstvom smo to vest sprejeli vsi, ki čutimo s svojim narodom in mu želimo čim lepšo bodočnost. V slovenski akademiji vidimo slovenski dijak močno poročstvo za kulturno samostojnost in napredek svojega naroda.

Imena mož, ki so prvi zavzeli častno mesto slovenskih nesmrtnikov, nas navdajajo z nado, da bo nova kulturna ustanova zvesto služila potrebam naroda.

Še zlasti nas veseli, da je starostni predsednik prve sedmorice slovenskih umskih prvakov naš veliki prijatelj in učitelj, univ. prof. dr. Aleš Ušeničnik, član papeške akademije sv. Tomaža in vodilni ideolog slovenskega katolicizma. Njegovo imenovanje priča, da so znali v njem ceniti misleca, ki je, zvest svojemu katoliškemu prepričanju, z uspehom gradil stavbo slovenske kulture.

*

Slovenski katoliški dijaki z veseljem pozdravljamo novoustanovljeno vrhovno znanstveno in umetnostno ustanovo svojega naroda. Pozdravljamo jo v veselem upanju, da bo veliko storila za pravo znanost in resnično umetnost.

PESEM SVETE NOČI

Tiho v kosmih je padal sneg v sveto božično noč... Burja, ki se je proti deseti uri utrgala mimo svetega Valentina, je našla na samotnem polju med Loko in rovskim lesovjem poznega popotnika in se mu z vso silo uprla v široka pleča. Hitro, hitreje je stopal po zasneženi poljani in govoril sam s seboj:

»Oprostite, da sem vam zagrenil ta sveti večer; vem, da me ob jaslicah pričakujete, toda zastonj čakate nocoj Lojzeta. Ne bo ga domov... Glejte, prav danes je bil izključen iz šole zaradi komunizma moj sošolec Miran. Slišal sem ga, ko se je poslovil od nekega tovariša in mu dejal, da se bo nocoj v domačem posekovanju ustrelil. Na sveti večer se bo moj tovariš ustrelil... Ne, tega ne smem dopustiti. Šel bom za njim in ga rešil. Še je čas. Ni dolgo, kar je šel tod mimo, saj se še poznajo njegove stopinje. Oče, mati, Francka, Jože, Tone, molite nocoj še zame...«

Skrivnostno se mu je obujalo v duši in tisočero nevidnih vezi ga je vleklo domov. »Naj bo; ne grem domov, dokler ne rešim Mirana.«

Ves zatopljen v sanje, da je že doma, v topli sobi ob jaslicah, se je trpko vzdramil ob bledem svitu iz goste teme. Pristopil je in videl strašno ranjeno telo križanega Boga. Neusmiljena roka mu je odtrgala v ramenu desno roko. V čudnem usmiljenju je vzdihnil Lojze:

»Miran, še na sveti večer ga mučiš, ko ti ni ničesar storil,« in še v močnejši veri je dostavil:

»Še nocoj boš njegov prijatelj!« Še hitreje se je pognal proti gozdu, ki ga je vabil in stezal proti njemu dolge veje...

Gozd. V drevju ječi. Neslišno stopa Lojze po mehkem snegu. Nagonsko sledi črnim lisam. Zdajci se odpre pred njim bela jasa. Sredi nje pa zapazi črno senco. »Prepozno,« je skoraj zajokal Lojze. Ko je videl, da se senca premika, se je razveselil in se neopazno približal.

»Pozdravljeni, domači; pozdravljen gozd, ki boš šumel nad mano; jaz grem. Dovolj!« je bilo čuti iz sence. Lojze je videl, da je Miran potegnil samokres in nameril. Kakor maček je skočil in ga zgrabil za roko. Pa je bil prepozen. Tisto sekundo je že rezko jeknil strel in v Miranovo telo se je globoko zarila krogla. Pognal se je kvišku, zatem pa mirno obležal v Lojzetovih rokah, kakor v materinem naročju. Široko je odprl modre oči in ko je spoznal Lojzetov obraz, so mu dahnil ustnice komaj slišno: »Lojze, kaj se godi z mano?«

»Miran, umrl boš. Sveti večer je in doma te čakajo.«

»Ah, domov bi rad. Lojze, pomagaj mi.«

In Lojze je vzel na roke težko breme in skoraž v teku zapustil gozd, ki je stezal roke za njim in pritajeno ihtel.

Še vedno je snežilo. In drobne snežinke so gorele na Miranovih prsih kakor rubini.

»Lojze, kaj me čaka? Čutim, slutim, pa ne vem. Kaj ne bo vsega konec?« je vprašal ranjenec.

»Posmrtnost te čaka; ne bo še konca,« je odvrnil Lojze.

»Posmrtnost — — —,« se je čudil ranjeni. »Posmrtnost — — — Pa so me učili, da je vse samo tvarina. Zdaj čutim, da je še nekaj. Joj! Grozno je to!«

»Umiri se, Miran. Glej, sveti večer je nocoj. Še veš, kako si včasih gledal jaslice in kako pristrčno si molil. Potem so te izkvarili in si opustil to in zasovražil...« Isti hip sta šla mimo znamenja, kjer je viselo razmesarjeno telo in bledo svetilo v noč.

Miran je zbesnel in hotel uiti iz Lojzetovih rok. Lojze je napel zadnje moči in ga pomiril. Začel mu je praviti, kako Miranov oče in mati molita prav nocoj zanj in kako sladko je, če ima človek mir v svojem srcu. Miran je umel in široko odprl oči.

Lojze je hitel s svojim bremenom in ni več čutil utrujenosti. Čudna pesem se je budila v njem in mislil je, da nosi samega Jezusa.

Ko je prišel do vasi, je vprašal Mirana: »Kam?«

S slabotnim gasnočim glasom je odvrnil: »V cerkev.« In Lojze je krenil proti cerkvi. Mirana je nesel v cerkvenikovo stanovanje in poklical duhovnika.

Čez nekaj trenutkov je bilo Miranovo srce kot prve jaslice: v njem je že bival Jezus sam... Kako lep je bil njegov obraz, ko so se ustnice pregibale v molitvi.

Svetla zvezda se je utrnila na nebu, ki ga je burja ubrisala, in kakor solza zdrknila po modri obli...

*

Tedaj so se zbudili zvonovi in zapeli, lepo kakor še nikdar. Dolgo so peli mehko uspavanko Detetu in Miranu, ki je nevezdramno zaspal v Lojzetovih rokah.

Vsem bralcem želita vesele in blagoslovljene božične praznike

uredništvo in uprava

Njen sveti večer

Sama ni vedela, kako in kdaj je prišla v mestni park. Čudno izpremenjen je ležal v motno belem snegu. Megla, mrzla čarodejka, ga je ogrnila z bisernim plaščem in ga prikrla zvedavim vsiljivcem.

Zazdelo se ji je, da je stopila v neznan košček sveta, ki je ležal tih, pozabljen in zapuščen. Ni videla poti in je gazila kar preko snega, da se ji je udiral in ji je sneg silil v čevlje. Vendar je ni motilo in šla je dalje v notranjost. Tako dobro ji je dela ta tišina. Saj je že skoraj vse popoldne do večera pohajala po mestu brez misli in smotra. Čudne nejevolje in dolgočastja, ki se je je lotevalo zadnje dni, se ni mogla otresti. Prav za prav se ji je zdelo smešno, da se ji je kar naprej vsiljevala misel na smrt, a ni bila dovolj odločna, da bi jo odklonila. Saj ji je bilo dobro. Doma so jo ljubili, pri delu je imela uspeh, vendar kljub temu je čutila silno osamelost. V njeni notranjosti je zevala pusta praznina, učila se je, brala, premišljevala. V njej pa se ni ničesar izpremenilo. Stopila je v mirno zatišje cerkve, da bi se poglobila v molitvi. A Bog in vsi kar je tam onstran, ji je bilo tako silno daleč. Slišala se je, kako iz govarja molitev, pri tem pa je opazovala utripajoči plamen svečke, ki je dogorevala na trhljem klečalniku.

»Zakaj sem taka?« se je vprašala in obstala pod zasneženim drevjem.

»Zakaj?« je zvonko kanila drobna kapljica z drevesa v sneg.

»Ne vem,« je zmignilo dekletje z rameni.

»Tako, tako?« je zabobnelo poleg nje.

Zdrznila se je in se umaknila pred snegom, ki je zdrsnil z upognjenega drevja.

»Kdo? — Ah, sem neumna! Vsaka stvar me že prestraši, saj je le sneg!«

Ozrla se je po drevju, ki je klonilo veje. Nekatere so se gibčno upogibale in sneg se jih je oklenil, da so bile kot beli trakovi, ki so padali ob temnem deblu. Druge zopet so se urno krivile in se skušale znebiti teže snega.

»Tam se je že odlomilo,« je pogledala na krhko vejevje, ki je

ležalo v snegu. Postalo ji je kar tesno. Vse okrog nje je živelo tih vase zatopljeno in vdano življenje. Sklonila se je tik do zasneženih tal. Vse polno malih iskric ji je zažarelo v pozdrav.

»Glej no, pozdravljajo me«, jo je razveselilo »In mislila sem, da je sneg zopern,« se je začudila sama sebi. Zravnala se je in stopila naprej. Na sklonjenem grmičevju je zatrepetal oval listič, ki se je zakasn timer zaostal.

»Ti tudi me poznaš«, ga je po-

gladila. »Čudno, saj nisem tako sama. Pozdravljajo me in niti vedela nisem, da me poznajo.«

Megla se je z gostila in jo ovila še mehkeje in ljubezniveje. Nekaj neskončno prijateljskega je bilo v njej. Mar ni stopil nekdo k njej in se je rahlo dotaknil z nežnimi prsti? Postalo ji je toplo. Osamelost je ginila. Vedno močnejše je čutila navzočnost nekoga, vsega dobrega, vzvišenega. In nenadoma ji je privrelo na ustnice iz sladkega občutja:

»Da sem Te šele zdaj zaznala, o Dobri, Veliki!«

V nemem veselju je zašumelo v parku in dih božji je zajel v svoje varstvo ta košček osamljenega sveta.

SRP IN KLADIVO NA BOŽIČNEM DREVEVCU

Napad brezbožnikov na krščanski božični praznik se je začel letos že 15. novembra in bo trajal do 9. januarja, ko je božič pravoslavne cerkve (po starem koledarju). V teh tednih so vse brezbožniške organizacije mobilizirane za boj proti prazniku. Imele bodo 28.000 predavanj, kinopredstave, predavanja v radiu, vse seveda s protiversko vsebino. Kot nadomestek za krščanski božič prirejajo brezbožniške organizacije lastne praznike, katerih se mora uradno udeležiti brezbožniška mladina in rdeča armada. Seveda bodo imeli »božična drevesca«, s srpom in kladivom okrašena, mladino bodo na stroške vlade obdarili z igračami brezbožnega značaja.

Brezbožniške organizacije v Ukrajini so prosile sovjetsko vlado, naj prepove spovedovanje, češ, da obstaja nevarnost, da bodo verniki izdali vojaške skrivnosti duhovnikom, ki so nasprotni sovjetom. Izvršilni organi tajne policije (GPU) so — ne da bi počakali sklepa vlade, spovedovanje prepovedali in zagrozili duhovnikom, če prepoved prekršijo, z zaporom do 4 let.

Na stroške sovjetskih strokovnih zvez se sedaj šola 100.000 novih propagatorjev ateizma. V ta namen so ustanovili posebne tečaje po vseh mestih. Vsako strokovno društvo mora prispevati za take tečaje vsaj 25.000 rubljev.

CERKEV IN DRŽAVA V ŠVICI

Pri otvoritvi letošnjega zasedanja Zveze Narodov, ki se je vršila v ženevski cerkvi Notre-Dame, je pridigal škof Besson. Izjavil je zastopnikom inozemskih držav, da hoče »velikim narodom razložiti, kako udejstvuje mali švicarski narod svoje krščanstvo.«

DUHOVNA IN POSVETNA OBLAST

»V Švici delujeta sploh obe oblasti, druga z drugo v harmoničnem soglasju v splošno korist dežele, kljub temu ali boljše prav zaradi tega, ker ostaja vsaka v svojem področju. Duhovno in posvetno se tesno združujeta, seveda vedno tako, da ne nastopi zamešavanje dveh različnih oblasti, ki bi bilo škodljivo in ki ga za nobeno ceno nečemo. Pretežna večina državljanov odobrava

ta položaj, se ob njem veseli in želi, da bi se ohranil. Oni, ki so glede tega izjema, se zavedajo sami, da v njih ni pristnega švicarskega duha; ti so obžalovanja vredni zaslepljenec, ki so sprejeli vase tuje ideje.«

PRAVA ŠVICA JE KRŠČANSKA

»Današnji praznik spominja ves svet na to, da je prava Švica krščanska, ker ne vabi samo služabniki vere, ampak tudi zastopniki oblasti ljudstvo k temu, da se zahvaljuje previdnosti za sprejete dobrote, da se pred Bogom kesa storjenih napak in da Ga prosi, naj še v naprej podeljuje švicarjem svoje varstvo.

Švica, ki resno želi miru, se varuje, da bi prezirala Boga, ki more edini dati mir; dala mu je oficialno mesto v svojem življenju.«

7 naših gimnazij

ST. VID.

V zavodu imamo dijaško društvo »Palestra«, ki ima namen gojiti telesne, umske in moralne sile dijaka, da bo mogel na vsakem mestu, na katero bo nekoč poklican, služiti Bogu, narodu in državi. Celotno delo je razdeljeno na posamezne krožke: z družabnimi vprašanji nas seznanja socialni krožek, za študij vzhodnega vprašanja pa je namenjen cirilometodijski krožek. Literarni se zbira okoli literarnega, ljubitelji narave pa okrog naravoslovnega krožka. Praktičnega nastopa za življenje nas uči dramski krožek, ki prireja ob posebnih prilikah večje dramske prireditve. Najbolj delaven pa je »Fantovski odsek«, ki razen drugega pripravlja tekmovalce za medzavodne tekme, ki bodo koncem junija v Ljubljani.

Tudi šahisti so zelo živahni. Kakor vsako leto, tako so tudi letos priredili velik turnir za prvenstvo naše gimnazije. Turnir, ki se je vršil ves mesec ob velikem zanimanju vseh dijakov, je letos zbral trinajst najboljših šahistov — višješolcev. Kakor v lahki atletiki, tako sta se tudi v šahu borila za prvo mesto stara rivala, osmi in sedmi razred. Končno je pa vsem trem zastopnikom 8. razreda uspelo, da so z majhno razliko zavzeli prva mesta. Tako je že četrto leto isti razred postal prvak, kar se še ni tu nikdar zgodilo. Kako ogorčena je bila borba, nam kaže prav to, da je bilo zadnja štiri leta prvenstvo dvakrat neodločeno. Po Božiču bomo povabili enega izmed moštrov na simulantko. Turnir je prav posrečeno vodil tovariš Gabrovec. Od trinajstih tekmovalcev so zasedli prvih pet mest sledeči:

1. Drenik VIII. 10 točk.
- 2.—3. Absec VIII.,
Župančič VIII. 9½ točk.
4. Klinar J. VII. 9 točk.
5. Gabrovec VII. 8½ točk.

Na praznik Brezmadežne, 8. t. m. je prevzvišeni g. knezoškof Rožman pri nas sprejel v kongregacijo lepo število članov.

Kongregacijsko akademijo pa smo imeli v nedeljo 12. t. m. Uprizorili smo prav lepo igro »Legenda o udarjeni Mariji«. Pri akademiji je sodeloval tudi pevski zbor in orkester. Na koncu pa smo vsi zapeli »Povsod Boga« in tako zaključili lepo proslavo.

NOVO MESTO.

Na praznik Brezmadežne smo se novomeški dijaki in dijakinje pripravili s tridnevno od 5.—7. decembra, ki jo je vodil p. Silvin in v kateri nas je opominjal, naj vztrajamo v čistosti in tako posnemamo Marijo, naš veliki vzor. Na praznik smo zaključili tridnevno s službo božjo zjutraj ob pol osmih in smo skupno prejeli sv. obhajilo.

Ob desetih dopoldne se je vršil v kongregacijski dvorani slavnostni sestanek, h kateremu so bili povabljeni tudi nekateri drugi gospodje, prijatelji kongregacije. Pred sestankom smo zapeli: »Lepa si...« Nato je tovariš Simunčič otvoril slavnostni sestanek in predal besedo najprej tov. Guštinu, potem pa akademiku, g. Čučezu iz Ljubljane. Oba sta poudarila, da se bo svet rešil le, če bomo stali vedno pod

varstvom nebeške Matere. Za zaključek smo zapeli: »Povsod Boga, zemlji slovenski.«

Popoldne ob štirih se je vršil sprejem novih članov v kongregacijo, sledile so semeniške litanije.

Zvečer ob osmih pa se je vršila vsakoletna akademija in sicer v prosvetnem domu. Prireditve je tako moralno kakor tudi gmotno lepo uspela. Občinstvu je zlasti ugajal prizor »Večer na slovenski vasi« in petje. Za zaključek je sledila igra »Vrtnarjeva hči«, ki je prav posrečeno zaključila prireditev.

Kongres katol. mladine v Indokini

ZBOROVANJA

Na praznik Kristusa Kralja je bil v Nam-Dinhu v Indokini prvi kongres katoliške mladine za vso Indokino, katerega se je udeležilo 5.000 domačinov in 100 Francozov in Kitajcev. Tudi pogani so se živo zanimali za kongres. Zbrali so se mladi kmetje, delavci, trgovci in dijaki, da skupno izpovedo zvestobo Kristusu, Kralju sveta. Sedem misijonjskih voditeljev in šest škofov se je udeležilo veličastnega praznika. Kraj zborovanja je bil kraj mučenec. Pred 60 leti je namreč 10.000 katoličanov prešlo na tem mestu kri za svojo vero.

Od daleč so prihajali mladi fantje; naporna in žrtev polna je bila njihova pot, toda potomci mučencev se ne plašijo; skupno hočejo izpovedati svojo vero. Nič zato, če je pot dolga, če so prenočišča slaba, če je hrana borna. Mladi katoliški rod se ne brani žrtev.

Zbralo se je 5.000 zastopnikov mogočne mladinske organizacije, ki šteje nad 300.000 članov. Na tem zgodovinskem mestu so se vsi udeležili svete daritve in prejeli sveto obhajilo. Tu je razvil mladi jurist na slavnostnem zborovanju pred 20.000 poslušalci verski in socialni program katoliške mladine. V posameznih stanovskih zborovanjih so obravnavali najvažnejša vprašanja.

EVHARISTIČNA SLOVESNOST

Mogočen vtis je napravila na vse zaključna evharistična slovesnost. Polni navdušenja in ljubezni do svojega Kralja so se razkropili po vsej Indokini, da vsak v svojem okolju vnamajo ogenj žive vere in goreče ljubezni.

Tako praznuje katoliška mladina v misijonjskih deželah!

Zaupam v nauk Cerkve, ki na tako sodoben in popoln način utrja pot k miru človeških družb in k sreči duš.

(Raziskovalec dr. Charcot).

KAJ POMENIJO VERSKE ŠOLE

Sv. oče je v neki kratki avdienci, ko so bili pri njem italijanski šolarji iz Združenih držav, kjer obiskujejo župnijsko šolo, govoril o verskih šolah.

Papež je dejal, da bi mu manjkalo besedi, če bi hotel proslavljati versko šolo, takšno, kakor je zlasti v Združenih državah vpeljana skoro v vsaki župniji poleg lastne župne cerkve tudi lastna župna šola. Pričujoči naj to željo razširi po vsem svetu.

Vesoljna cerkev mora vedeti, je nadaljeval sv. oče z vzvišenim glasom, da papež versko šolo skoro enako vrednoti kot župno cerkev samo.

Če bi on kot papež imel na izbiro, ali postavi cerkev ali versko šolo, bi se pač zelo težko odločil. Na eni strani bi rekel: najprej cerkev. Pa nudijo se tudi mnogotere misli, ki zelo govore za versko šolo; kajti

prav ta šola uči otroke hoditi v cerkev, kakor je šola tista, ki poučuje ljudi, kaj pravzaprav cerkev je.

DUHOVNE VAJE V PEKINGU

Duhovne vaje so prodrle že skoro v vse misijonske dežele. Tudi inteligenca zna ceniti njih neprecenljivo vrednost. — Ko so letos na veliki teden opravljali v Pekingu srednješkolski profesorji zaprte duhovne vaje, so šli od njih tako navdušeni, da so obljubili, da se prihodnje leto zopet vrnejo v sveto tiho in s seboj pripeljejo še druge. — Akademiki s katoliške univerze »Aurore« v Šanghaju so opravljali duhovne vaje letos že drugič, in sicer so dali sami pobudo zanje.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).